

Getekend vlees

'Coquilles', verzuchtte de seigneur terwijl hij zijn sigaret doofde op de emailen sierschaal, die hem verleden jaar tijdens een lijzige seance geschonken was door de gastheer die in zijn Friulaanse accent niets anders dan gebedjes had staan prevelen.

Normaal gesproken honorabele dorpsgenoten deden zich hedenavond tijdens dit majestueuze diner tegoed aan vis en schaal- en schelpdieren en lachten hinnikend en schuddebuikend met de steurgarnaal nog in de mondhoek om imbeciele frivoliteiten.

Terwijl de geurige bouillabaisse, de brunoise gesneden langoustines, verschillende konfijten en de au bain-marie gegaarde kamtsjatkakrab door voorbij stiefelende obers werden aangedragen, voelde de seigneur dat niets daarvan hem kon enchanteren.

Toen onze held door de burgemeester een beignetje kreeg aangeboden, waar hij zich met een gemelijk gezicht van distantieerde, zag hij boven de julienne gesneden penen de reden van zijn lusteloosheid.

Daar, onder de vergulde kandelaber keek zij op hem neer met een zalige blik die in alles apotropaeïsch op hem overkwam.

De seigneur voelde zijn alizarinerood geworden wangen, nam een slokje demi-sec, en richtte zijn blik voorzichtig op zijn geschilderde, zwart gehaarde en naamloze muze.

Naast haar verbleekte de afbeelding van de deësis en hoewel zij in een lijst van buxus op doek gespannen was, kwam zij reëler op hem over dan de vlezige freules die hem, lascief gekleed en Bacchus aanbiddend, omringden.

Terwijl de dronken conciërge het couvert als een sieraad in zijn borstzak stak, brak het hart van de seigneur in het besef dat van al het vlees dat hem omgaf alleen het geschilderde hem bekoorde.